

Prædiken til Trinitatis søndag 2022

Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: 478 Vi kommer til din kirke, Gud, 9 O store Gud! vi love dig, 334
Guds kirkes grund alene, 364 Al magt på jorden og i Himlen

—
11 Nu takker alle Gud, 8 Om alle mine lemmer, 345 Guds menighed er
jordens største under!

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus:

De elleve disciple gik til Galilæa til det bjerg, hvor Jesus havde sat dem stævne. Og da de så ham, tilbad de ham, men nogle tvivlede. Og Jesus kom hen og talte til dem og sagde: »Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.«

Matthæusevangeliet 28,16-20

I dag tager jeg den hvide messehagel på under nadveren. Den er kun til særlige helligdage – og sådan en har vi i dag. Det er Trinitatis søndag, en søndag hvor vi fejrer Treenigheden, for de næste mange søndage at tælle dem efter i dag – at tælle søndagene efter Trinitatis. De næste søndage er grønne, som væksten, der skal arbejdes på, - men i dag er en liturgisk hvid festdag, en dag hvor vi fejrer Treenigheden, at vi har en Gud vi kender som Faderen, som Sønnen og som Helligånden. Det festlige halvår med alle højtiderne ligger bag os. Nu skal ærmerne smøges op, og vi skal det næste halve år tage fat og gøre hvad der skal gøres for kirken og troens vækst og for at kirken og troen slår rod.

Trinitatis søndag markeres enheden af Gud Fader, Søn og Helligånd. Og evangeliet i dag er evangeliet med missionsbefalingen, et evangelium, som er særdeles velkendt, for det læses hver gang der er dåb. Vi får i dag at vide hvad vi skal! Vi skal i gang med arbejdet efter at vi har modtaget Helligånden i pinsen. Nu skal der arbejdes – nu skal kirken bygges op. Nu skal budskabet spredes og deles og være det vi samles om. Nu skal der føjes flere mennesker til menigheden, og det gør vi gennem dåb. Guds menighed er jordens største under! Det er et under, der bliver ved, og hvor vi føjer flere til gennem dåb. Det er et under der finder sted i dag, og som vi er en del af alle sammen.

I dag har vi dåb her i Vestervang Kirke. Der bliver føjet et nyt medlem til menigheden. Der er et barn, der får del i alt det skønne, som kristendom er: En kærlig Gud, der skabte jorden, - der kom til jorden i julen, der døde for os i påsken, genopstod og fór til himmels for at forberede de himmelske boliger for os – uden at efterlade os alene, men sendte sin Ånd til os, så han stadig er her med sin kærlige og fællesskabsskabende ånd.

I dåben mødes vi af en Gud, vi kender på trefoldige måder. Som Faderen, som Sønnen og som Helligånden.

Vi døber i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Når vi i trosbekendelsen, som vi døbes med, siger vi tror på Faderen, handler det om troen, om skabelsen. Her bekendes troen på Gud Fader som himlens og jordens skaber. Hvordan Faderen har skabt himlen og jorden, det kan vi sagtens være uenige om, men at det er Gud, der står bag, det er det vi bekender, når vi siger vi tror på Faderen, himlens og jordens skaber. I Den Gamme Testamentlige tekst til i dag, står der, at ”han har dannet mig fra moders liv”. Skabelsen af os foregår stadig, og er en proces gennem hele vores liv.

Det er ret spændende at diskutere, hvad der er arv og hvad der er miljø. Hvad er forudbestemt og hvad vælger vi selv. Arbejder vi med på Skaberens intentioner med os, eller modarbejder vi det trodsigt? Med det nye teologiske begreb ”Samskabelse” har vi fået noget af ansvaret. Det er ikke nok at sige at vi er skabt, og derfor overlade alt til Gud, mens vi passivt ser til – nej! Vi skal da gribe ind, der hvor behovet for os er. Det er måske det vi er skabt til. Ikke til at være passive, men til at være aktive, til gå hen og gøre alle folkeslag til Jesu disciple. Det er ikke en ordre vi kan modtage passivt. Det kræver handling! Op med ærmerne og tag fat!

Den anden trosartikel, i trosbekendelsen handler om frelsen. Her bekendes troen på Gud søn, Jesus Kristus, som menneskets frelser. Vi bruger hele påsken til hvert år at gennemleve den komplicerede frelses plan. I epistelteksten står der, at planen er ret gammel: ”For før verden blev grundlagt, har Gud i ham udvalgt os til at stå hellige og uden fejl for hans ansigt i kærlighed” – Den eneste måde vi kan stå uden fejl, er ved at være tilgivet. Det bliver vi i dåb og nadver. Tilgivet. Værdige til at møde Gud, fordi Jesus har frelst os. Vi sættes frie med tilgivelsen. Frie til at tage fat på kirkens og troens vækst. Frie til at være noget for hinanden, fordi vi ikke skal bruge tid til at spekulere på egen frelse, - den har Jesus klaret. Vi er frie til at smøge ærmerne op og tage fat!

Tredje trosartikel bekender troen på Guds Ånd, Helligånden, som er Guds nærvær i verden til alle tider. Helligåndens komme fejrede vi sidste uge med pinsen. Vi er i nærværets tid. Jesus er ikke fysisk til stede længere, han er hos os alle med sin Ånd, og ikke begrænset af tid og sted. Vi kan

bære med på fællesskaberne, invitere hinanden ind, også dem som måske er os imod. Vi skylder at dele budskabet om Jesus med hinanden i fællesskaber. Der er et arbejde der skal gøres... Gå ud og vær sammen om evangeliet, - Gå ud og inviter andre med, alt imens Gud vandrer med os med sin Hellige Ånd.

Lad os være sammen med Den treenige Gud, der bøjer sig ned for at møde os. Den opstandne og opfarede Jesus Kristus kan med sit nærvær møde os i dåb og nadver, fordi han ikke er begrænset til en krop. Han møder os, han tilgiver os og giver os barne-kår, som en Far, der tager imod sine børn.

”I sin gode vilje forudbestemte han os til barne-kår hos sig” skriver Paulus. Vi bliver antaget som Guds børn i dåben. Vi får del i arven, som er frelsen. Barnet får en far i himlen og forældrene har nu en medforælder at dele ansvar for alt med. – Vi kan altid nå Vor Far i himlen gennem bøn, og han er hos os med hvert et åndedrag. ”Se jeg er med jer alle dage indtil verdens ende”.

I dag takker vi Treenigheden. Vi takker for skabelse. Vi takker for frelsen. Vi takker for nærvær og fællesskab. Vi takker for dåben og nadveren, hvor den Treenige Gud møder os. Vi takker for at vi må være en del af Guds største under, nemlig den menighed, der er over hele jorden, når der i kirkerne bliver kaldt til samling om bøn og evangelium. Vi takker for at den Treenige Gud er med os alle dage indtil verdens ende.

Vi takker og hylder den Treenige Gud.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,

Fader, Søn og Helligånd,

du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,

højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed

Amen